

ærede Rigsdagsmand opmærksom paa, at han for at komme til sin Conclussion, til sin Slutning, fandt det nødvendigt at tale om dem, som vilde sige et Nei, og derved gjorde Stillingen langt vanskeligere for Hvemsomhelst, der senere skal have med denne Sag at gøre, isald det nuværende Ministerium ikke kan føre den igennem. Han maa have lagt Mærke til, at det fra flere forskellige Sider er blevet anført, at man vilde kunne gaae ind paa et betinget Ja; hvad min Mening i saa Henseende kan være har lidet at betyde i denne Forsamling, thi jeg staaer ikke her som nogensomhelst Fører eller Leder, jeg staaer som en enkelt Mand og følger her dem, som lede os til at gjøre Modstand mod Noget, som jeg anseer for fordærveligt; jeg gjør mig Umage for at gjøre det klart, hvori det Ubegrundede, det Urigtige, det Ubrugelige i Forslaget ligger, og jeg gjør det for at søge en Overensstemmelse; jeg staaer altsaa ikke som nogensomhelst Leder og kan ikke staae saaledes, jeg har i min hele Stilling og Opfattelse af disse Forhold været i en fuldkommen Afsondring fra de øvrige Medlemmer af Rigsdagen, og om end tilfældige Sammenstød af Omstændigheder bringe os til nu at gaae den samme Vej, saa er dog ikke dermed indtraadt nogen nærmere Forbindelse af den Art, at det gaaer an at betragte mig som en Fører. Naar det ærede Medlem og mange andre ærede Medlemmer her i Salen — tildeels ogsaa Ministeriet — have saa at sige samlet deres Angreb paa mig for derved at svække Sagen, saa er det en Politikk, som er saa berettiget som enhver anden, men som jeg tilbageviser med den ganske simple Betragtning, at min Anskuelse af Forholdene er bleven underkendt, og at jeg, jeg gjentager det, ikke staaer som nogen Leder. Jeg har den Overbeviisning, at min Anskuelse engang vil blive erkjendt som den rigtigste, og at det vil erkjendes, at om man i sin Tid havde fulgt den, saa vilde vi have staaet ligeoverfor et Ministerium, som var fremtraadt i et Dieblik, da det paa en mere positiv Maade kunde have vidst, hvorledes det Skridt, der maatte gjøres, skulde gjøres, og det vilde saa strax være fremkommet i dets Program. Vi ere komne for tidligt til at gjøre et Skridt, som vi nu ikke

have Nytte, men maaskee endog Skade af, og som vi kunde have undgaaet; men det er altsaa under enhver Omstændighed ikke i dette Dieblik mig, det kan paahvile at gjøre Rede for, om der kan dannes et nyt Ministerium eller ikke; det ligger desuden endnu ikke for, og jeg især kan i saa Henseende Intet besvare. Det var en ganske anden Sag, naar Forslag fra mig vare de ledende, de afgjørende, saa skyldte jeg at gjøre Rede og Rigtighed derfor. Imidlertid skal jeg ikke undslaae mig for at omtale, ikke Dannelsen af noget Ministerium, men hvilken Vej der lader sig gaae, naar man ikke vil give noget Nei, men heller ikke noget ubetinget Ja. Man kan da enten, som det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Grundtvig) vil, stille saadanne almindelige Betingelser frem, som kunne saa at sige beherske den hele sidste Afgjørelse — jeg kjender ikke noie hans Hensigt, men saavidt jeg har forstaaet ham, er det hans Formaal at opnaae til en vis Grad, eller maaskee ganske, det Samme, som vi Andre gaae ud paa, men uden at slutte sig paa nogen bestemt Maade til Enkeltheberne i det foreliggende Forslag —; eller man kan gaae den Vej, som det ærede Medlem fra Svendborg Amts 6te Valgkreds (J. N. Hansen), der paa en ganske anden Maade kjender Forsamlingens Mening end jeg, i Aften har sagt, at han var villig til at gaae, naar han kan finde Samstemning derfor; jeg skal ogsaa støtte Enhver, som kun fordrer et kongeligt Tilfagn om, at der indtræder de og de Forandringer i Fællesforsamlingen, før den træder i Kraft, og jeg skal, for at gaae til den yderste Grundse, ogsaa understøtte det ærede Medlem, som vil foreslaae en Dagsorden, naar dermed ikke følger den Forpligtelse, at man, isald denne Dagsorden bliver opsyldt tilfredsstillende, skal være bunden til at sige Ja, men naar den kun gaaer ud paa at vinde Tid for at bringe Forslaget til Overveielse. Jeg skal da med den allerførste Fornøielse støtte dette Forslag for at give det nuværende Ministerium al mulig Leilighed til at kunne fyldestgjøre Noget, som maaskee saa kan finde et Fleertal for sig. Det ærede Medlem (Monrad) har sagt, han kunde ikke forstaae, hvad der kunde lede os til at ønske Opløsning, og dette vil